

ԳԵՂՈՒՆԻ

Գեղուցիի թիւը, նուիրուած Բազմա-վիպի առաջին հարիւրամեակին, խնամքով պատրաստուած գեղեցիկ ձեռնարկ մըն է, պատիւ բերող վեհնորիկ Մխիթարեանց մշակութային տան:

Նրեսունէ աւելի բազմազոյն և ընտիր նկարներ, բազմաթիւ միազոյն ուրիշ նկար-ներու հետ, գլխաւորաբար Պ. Ֆէթվաճեանէ, Պ. Շիրթեանէ, Պ. Կ. Աղամեանէ, Պ. Զ. Մուրաֆեանէ և ուրիշներէ, բոլորն ալ բծախնդրօրէն ընտրուած, Հանդէսին կը բերեն նկարչութեան հրաշքին հմայքն ու բարիքը:

Անշուշտ աւելի ամբողջական և Հայ հոգիին հրաշքը եղած պիտի ըլլար ան, եթէ Գեղուցիի մէջ տեղ ունենային մեր նոր ու մեծ արուեստի մշակներէն Քէպապ-ճեանի, Շիրմանեանի, Մ. Ալթունեանի, Օր. Պոյաճեանի, Տիկ. Պապայեանի, Տ. Կարապետեանի, Աշոտ Զօրեանի և տակաւին մեր աւելի յայտնի և այլևս պատմութեան անցած արուեստագէտներէն՝ Սարգիս Խաչատուրեանի, Փուշմանի և Մախոբեանի, ընտիր ու քիչ ծանօթ գործերը, ինչպէս նաև նոր սերունդէն՝ Փարիզի, Մզիպտոսի, և Ամերիկայի մեր երիտասարդ բայց խոստումնալից նկարիչներու գործերը: Այս կերպով Գեղուցիին ոչ միայն կը գառնար հանդիսարանը Հայ արուեստին, այլ մասնաւանդ պատկերն ու ձգտումը ազգային օգիտին, ինչ որ նման գեղարուեստական ձեռնարկի մը միակ փառասիրութիւնը պարտի ըլլալ:

Հակառակ ասոր, Գեղուցիին դարձեալ կը ֆիայ իբր արուեստի գեղեցիկ նոյն մը և յուշարձան մը, խնամքով պատրաստուած, որ միայն պատիւ կրնայ բերել ինչպէս ըսինք Ս. Ղազարի հայրերն և հայազգած Միաբանութեան:

ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ԿԻՒԼՊԷՆԿԵԱՆ

Յաւով լսեցինք, Կիւլպէնկեան բարեհամբաւ գերդաստանի տարէջ անդամ, Յարութիւն Կիւլպէնկեանի մահը որ տեղի ունեցած է Նիւ եորքի իր բնակարանին մէջ Հոկտեմբեր 24-ին:

Ողբացեալը հաւատարիմ իր գերդաստանի աւանդութեանց, մարմնացած բարիք էր իր շուրջիներուն, եւ օժանդակ ձեռք Հ. Բ. Ը. Միութեան, ինչպէս նաև կրտսեր եղբայրը Ս. Աթոռոյս բարերար Պատրիկ Կիւլպէնկեանին:

Հանգուցեալը ծնած էր Կեսարիա, 1871, Ապրիլ 18-ին: Կրտսերագոյն որդին էր Սեբովքէ Կիւլպէնկեանի, իրմէ մեծ եղբայրներն էին Պատրիկ, Յովհաննէս եւ Կիւլպայի: Իր նախակրթութիւնը ստացած էր Գատրգիւղի Արամեան վարժարանին մէջ, իսկ բարձրագոյնը՝ Պոլսոյ Բոլպէթ գոլէճին մէջ ապա մտած առեւտրական ասպարէզ:

Հանգուցեալը ինչպէս ըսինք հետեւող մը իր եղբայրներու եւ հօրեղբայրներու բարեգործ օրինակին, բարձրօրէն գնահատուած եւ մեծարկած էր ամենուրեք: Էջմիածնայ վեհ. Հայրապետէն ստացած էր Ս. Գրիգոր Լուսաւորչի պատուանշանը ի գնահատութիւն իր ազգային ծառայութեանց, եւ վերջերս ալ՝ օրհնութեան կոնդակ՝ Տանն Կիլիկիոյ Շնորհազարդ Տ. Գարեգին Կաթողիկոսէն, Հայաստանեայց եկեղեցիին եւ ազգին մատուցած երկարամիայ ծառայութեանց համար: Հանգուցեալը ըսան տարիներ շարունակ Հ. Բ. Ը. Միութեան Ամերիկայի կեդր. Վարչութեան գանձապահը եղած է:

Զինք նանչցողները կը վկայեն թէ պատուական ու թաք սիրտ անձնաւորութիւն մըն էր, հին Հայ սերունդի ազնուազգած տուրքերով եւ շնորհներով հարուստ:

Սրհնեալ ըլլալ իր բարի եւ ազնիւ յիշատակը:

Սինոյ յանուն շորին Ամենապատուութիւն Սրբազան Պատրիարք Զօր եւ բովանդակ Սրբոց Յակոբեանց Միաբանութեան, իր խորին ցաւակցութիւնը կը յայտնէ Կիւլպէնկեան բարեհամբաւ գերդաստանի բոլոր սգաւոր անդամներուն, հայցելով Տիրոջ օրհնութիւնն ու պահպանութիւնը այդ ազնուական ու բարեգործ Տան հանգուցեալ եւ ի կեանս եղող բոլոր անդամներուն վրայ, որոնց ամուռաց յիշատակներով հարուստ է Սրբոց Յակոբեանց ազգային մեր այս Հաստատութիւնը եւս: